

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 3 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an . . . 1 fl. 50 cr. (8 coroane).
 Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Noi și stăpânirea.

E fapt hotărît, că stăpânirea liberală a Ungariei se poartă foarte mașter, am putè zice chiar dușmanește față de noi. Toate guvernele ungurești, cari de 30 de ani s'au perindat, s'au purtat rău față de noi, dar' guvernul de acum, în fruntea căruia stă Bánffy, face capătul la toate. Cine să ţină despre acest lucru? Dacă ar fi vre-unul dintre noi, care n'ar crede aceasta, n'are decât să privească în jur de sine, să petreacă cu luare aminte isprăvile cinstitei ocârmuirii și se va încrezinta despre acest adevăr.

În privința națională guvernul vrea să ne zdobească, să ne nimicească, ca săliți să simă cu toții a ne maghiara. Ear' incât maghiara nu ne poate, nisus este a ne slabî, a ne nimici toate puterile, ca să nu putem înainta și noi, ca alte neamuri.

Cetitorii acestei foi și peste tot ai foilor noastre naționale știu și cunosc volnicile, ce le fac zî de zi guvernul și slujbașii față de noi. Prigonirile se fac nu numai întemplierător, ci cu planuri bine chibzuite. Partidul nostru național l-au declarat de disolvat; nu ne mai lasă să ținem adunări politice românești; foile noastre, cari au menirea a lumina pe Români, le prigonesc într'ună, infundând în temnițe pe redactori și pedepsind cu bani foile, ca să le sugrume; pe aceia, cari își ridică glasul împotriva negreptăților, îi osândesc

FOIȚA.

Din munti.

— Schită —

Margareta Moldovan.

Era de cătră seară.

Din munti venia o boare lină. Cerul era limpede străvezit.

O tovarășie de Moti se găta să plece la „teară”.

Voiau să profite o zi și plecau pe seară.

— Daca ne ajută Dumnezeu, pe poimâne dimineață suntem în T. unde e zi de tîrg, doar' vom avea o zi bună — zise Todorul Nuții cătră nevestă-sa,

— De vă var ajuta Tatăl ceresc să umblăți în pace — adăuse aceasta.

— Pus-ai bine în străță, să avem măcar pe cinci zile?

— Gândesc că va fi... Să grijești Todor de Ion, că-i copil nepriceput încă, știi tu cum e, când merg copiii antălu la „teară”.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15) — Telefon nr. 14.
 Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

la temnițe, așa că de mulți ani încoace mereu avem martiri întemnițați. Dar' în afară de politică, ocârmuirea ne prigonește și pe terenul cultural. Ne prigonește însotirile noastre naționale și școalele, voind sau a le maghiara, sau a le nimici și tot așa și băncile și orice așezămînt românesc. Cu un cuvînt ni-se pun pedeci peste pedeci în calea înaintării, pe când Maghiarii și Jidovii sunt favorizați și sprinținiți în toate.

Dar' nu numai în privința politică și culturală suntem prigoniți și nedreptățiti, ci și pe terenul economic. Guvernul unguresc pune dări peste dări și biruri grele, dar' nu să îngrijește, ca să putem scoate și venite. El favorizează pe Maghiari și mai cu seamă pe Jidovii, fabricanți, arîndași și alți gheșefări, dar' nu-i pasă de noi, că săracim. Pentru el noi suntem ca niște băieți oropsiți, buni numai de a plăti birurile, ca să aibă din ce să se imbuibe „domnii“.

Cine însă poate însira toate volnicile și încalcările de drept, ce le face stăpânirea, când e vorba de noi? Ar trebui să scrii cărti întregi, ca să le poti număra pe toate. Dar' și din cele ce le-am atins aici se vede, că stăpânirea numai binele nostru nu-l vrea și să poartă cât se poate de rău față de noi.

Ei, apoi bine facem, dacă noi Români, ca alegători, sprințim o astfel de ocârmuire, cum au făcut săptămânile trecute mai mulți Români din jurul Bistri-

— Iac'asa, Ion e copil voinic, nu-i duce grijea, doar' vezi, că abia apucă să plecăm. Mi-a fi bun ajutor, că-i priceput copilul.

— Ti-a fi, fi, dar' eu am așa nu știu cum, ca o peatră pe inimă și fmi vine jele. Să grijiți de voi Todore... Găndește la noi știi de-acasă, căt suntem de amăriți și săraci și vă întoarceți iute.

— Dacă ne ajută Dumnezeu să avem tîrg bun, apoi eu gîndesc că peste trei săptămâni vom pleca cătră casă.

— Hăi Todor dragul meu, că-i mult până atunci și nici pânea nu ne-a ajură.

— Vei mai cere dela Todosia lui Gligorăș o ferdelă de faină până ne vom reinnoitorce... Dacă vom avea tîrg bun, apoi aduc eu ce ne trebuie la casă.

— Doar' ne vede Dumnezeu lipsa și va ajuta — răspunse leleia Nuță cu durere.

Carăle stăteau gata, erau încărcate cu donițe, cu ciubară, cu cercuri și tioecuri de scoarță, umplute cu rășină.

tei? De sigur că nu facem bine! Dându-i guvernului și noi ajutor în orice privință, îl întărim și mai mult, îi dăm putere, ca să ne poată mai ușor călcă în picioare. Eată pentru ce noi Români păcatuim față de noi însine și numai rău ne facem, dacă ajutăm guvernului. De aceea noi să ne ferim, ca de foc, de acest lucru.

Liga maghiară printre Români.

Vestitul rector universitar, Herczegh, lucrează cu mult zeț pentru a înfemeia filiale de ale Ligii maghiare („Orzágos Nemzeti Szövetrég“) cu deosebire în ținuturile locuite de nemaghiari. În zilele din urmă el a provocat și pe vicespǎnul Hollóky din Deva, ca să pornească o mișcare pentru înființarea unei filiale acolo.

Hollóky a și chemat o adunare, care „unanim și cu înșufletire“ a primit ideea, de oare ce „cu deosebire din punctul de vedere al naționalităților ea poate să aibă urmări de tot binecuvîntate“. — O fi! o fi!

„Agitator“ condamnat. Unul dintre cei mai mari și mai productivi „agitatori“ — după cum spun ziarele din Budapesta — a fost condamnat în 18 l. c. la tribunalul de acolo. Acesta e Isidor Fiac, redactor la *Narodnie Noviny* din Turceanschi-St. Martin. De două ori a fost condamnat până acum, dar' temnița nu l-a înfricat și acum a fost condamnat de nou pentru 2 articoli încriminați, la 8 luni temniță și 600 fl. pedeapsă.

Statul maghiar e măntuit!

Todor își mai căuta în străță cu mâncarea, în care era mălaiu, două bucate de slănină, vre-o căteva cepe și în colțul merindărei cu care erau învățuite acestea, era sare legată gomoloț cu un fir de lână.

Nevasta sedea pe polmonașul de lângă pridvor cu un băiat în brațe, cu altul lângă ea, prins cu mâna de cătrină! O fetiță cu plete groase, aduse pe lângă urechi, sta lângă tatăl seu.

Ion, băiatul cel mai mare era de 13 ani. Acum îl ducea pentru săntăia dată tatăl seu la „teară“.

În mintea lui se urzeau acum fel de fel de chipuri fantastice, cum își închipuia el, că e la „teară“ și în orașele mari. Cea mai mare doamnă, pe care o văzuse o singură dată cu prilejul unui botez, era preoteasa; cel mai mare domn preotul, dar' frică ducea de altul, pe care numai din suzite îl știa, și acesta era solgăbirul.

Acum în preajma plecării sta răzimat de leuca carului și ochii și priviau în deparțare.

Maghiarii și popoarele din Austria. Roadele politice maghiare se ivesc tot mai mult. Nu numai popoarele, pe cari guvernele liberale ungurești le tiranisează, sunt înstrăinat de ei, ci și acele, cari au numai atingere politică cu Maghiarii. Aceste sunt popoarele Austriei.

Eată ce constatări prețioase face în privința aceasta *Pesti Hirlap*, în un articol intitulat »Ura față de Maghiari în Austria« :

„Azi nu mai avem nici un amic în Austria; ba nici chiar pe cineva care se aibă inclinări pentru noi; și chiar dacă ar mai fi peici-colea cineva care să aibă vre-o simpatie pentru noi, aceste simpatii isolate se cufundă și se perd în întinsa ură, ce se cultivă acolo împotriva noastră.

„Ceea-ce e mai trist e faptul, că până și partidul progresist german s'a dedat la o ură în contra noastră...

„Din faptele ce se petrec în Austria putem conchide că toate partidele, ce se combat atât de înverșunat acolo, se întâlnesc într'un singur sentiment: în ura contra Maghiarilor“.

Nou atac. Ministrul de justiție a prezentat dietei proiectul de lege despre „instituțele de credit economice și industriale“ ce se vor înființa sub ocrotirea și conducerea statului. Nouele așezările arătă că măsură contra socialismului de fapt sunt îndrepătate contra băncilor românești. „B. Hirlap“ își exprimă în prim-articol nădejdea, „că doară vor isbuti a pune zăgaz lățirei institutelor naționale“. — Eară și împotriva noastră.

„Idealul național“. Scriitorul maghiar Ábrányi Kornél jun. a scos zilele acestea un volum politic cu titlul: „Nemzeti Ideál“. El se ocupă de cele mai însemnante afaceri politice, între cari și chestiunea naționalităților.

Eată — după foile maghiare — cari sunt idealele Maghiarilor, după concepția lui Ábrányi:

„Că dinastia habsburgică să fie cu totul maghiară și națională. Că Budapesta să nu fie numai oraș maghiar, ci de renume european. Că inteligența naționalităților și în viața socială să se amestice cu inteligența maghiară. Că în locul cultului de caste și persoane să domnească cultul meritelor patriotice. Că toate școlile să fie școli naționale (maghiare). Că administrațiile publice să fie

Colo la margine unde se impregnă cerul cu pămîntul, acolo își închipuia el că e „teara“, acolo sunt orașele mari cu turnuri de biserici aproape până în nori, acolo vor fi casele cele mari cu ridicături multe, de cari îi povestise tatăl seu, acolo vor fi scumpeturi, acolo boierii, domnii mari, cari vorbesc cu săracii numai peste umăr. Acolo vor fi multe, multe lucruri și minutești. În inima lui se stîrnise dorul de a se vedea în acest raiu, căci Doamne bine va fi acolo. Acolo mănăncă oamenii tot pâne albă și carne frigă, beau rachiul de cel scump, e bunăvoie și îndestulire pe tot locul.

Aceste și multe alte gânduri îi treceau prin cap, privind departe în „zarea albăstră“.

Sgomot și glasuri îi au întrerupt firele gândirilor. Ofă una adânc și intră în pridvor, își luă surteica de lână, și-o acătuie în grumăzi, își puse fluerul cel împenat în curea, își înfășură mai strîns curelele dela opinci și ești gata de plecare.

În timpul acesta tovarășii de negoț au sosit. Cărușii legără căte o furcă bună de fén pe virful ciunărelor, înjugară bouții lor

nepărtinitoare și să apere libertatea publică și personală.

Că în monarchia dualistă, statul maghiar să fie acela, care pe lângă regatul ungar să mai asigure și poziția de stat mare a împărătiei austriace aliate“.

Numai atâtă, dle Ábrányi?

Congrua în dieta maghiară.

La timpul meu am amintit, că „părintescul“ nostru guvern a supus dietei un proiect de lege despre congruă, adică plata, sau mai bine zis întregirea venitelor preoților necatolici până la o sumă oarecare din partea statului.

Acest proiect să desbată acum în dietă și pe noi Români ne interesează din cauza, că e vorba și despre salarierea preoțimiei noastre greco-orientale. Desbaterea s'a inceput în ședința din 15 I. c., în Vinerea-mare. Eată cum descurge desbaterea:

Ședința din 15 I. c.

S'a inceput la orele 10. La ordinea zilei discuția asupra congruei.

Referentul Tuba János, recomandă proiectul spre primire. Cu rafinările bine ascunsă spune, că guvernul a văzut lipsele și neajunsurile preoțimiei și și-a pus în gând ca să vindece aceste stări anormale. Proiectul de congruă e făcut pe baza politicei bisericestii de până acum a guvernului, și tinde numai la ajutorarea preoților, ci și la întărirea legăturei dintre preoți și statul unitar maghiar.

După referent a vorbit *Wlassics*, glorificându-și și apărându-și proiectul, între observările pișcătoare ale opoziției.

După ministru a luat cuvântul contele Apponyi Albert. Dinsul a salutat cu bucurie ideea ce se urmărește prin acest proiect de lege: ajutorarea materială (?! Red. „F. Pop.“) a preoților. Nu se poate însă împăca cu disproportiona cum împarte proiectul de lege acest ajutor între preoții diferitelor confesiuni.

Lui Apponyi i-se pare spre pildă disproportiona, că preoții greco-orientali români vor primi 911.000 fl., iar reformații numai 438.000.

După Apponyi a luat cuvântul contele Andrei Bethlen. Dinsul încă a accentuat

mocănești, și carăle scărțăind în roate pornără încet înainte.

Când carăle apucă să cotitura drumului de unde nu se mai vedeau, Moții își iau și ei ziua bună dela neveste și copii și pleacă. Nevestele se uită cu ochii plini de lacrămi până nu se mai văd.

Ion, pe lângă toate că abia apucase să vină ziua plecării, acum la pornit i-se făcuse jale amară. Se mai uită odată împrejur, la munți, la valea din poala muntelui de față, la cerul limpede și la căsuța lor scufundată, de vechimea vremii în pămînt. Acum pe când să plece și păreau toate frumoase, toate pline de viață. I-se făcuse jale amară.

În urmă scoboră cu toții în jos la drum.

Când nu se mai vedeau, încep să se auză un fluer, slobozind tonuri triste și mișcătoare. Munții păreau că înghit cu durere aceste accente duioase moșteni, cari își plâng casele, nevestele, copiii, părinții și frații.

O jale amară cuprindea inima Moților ce au plecat acum.

disproporția împărătirei ajutorului. Cu deosebire fusă a vorbit Bethlen în contra §. 9, în urma căruia preoții nepatriotici pot fi pedepsiti cu detragerea salarului. Ca nepatriotism poate să se judece și aceea, dacă cineva greșește solgăbirăului.

Se zice, că nu putem vorbi réu de o confesiune, deși se șoptește prin dietă, că aici este de lipsă de a croi astfel legea, ca statul maghiar să aibă clește pentru greco-orientali.

Ședința din 16 I. c.

În această ședință cele mai însemnate vorbiri a fost a lui Tisza și Saghy.

Tisza ceară să arete, că acest proiect nu jignește autonomia confesianilor, ci tinde numai la ajutorarea preoților. Vorbind despre paragraful acela din proiect, care dă drept guvernului să detragă plata preoților nepatriotici — zice zdrobitorul de naționalități, că primește această parte, ca Maghiar, pentru că să știe ori și cine, că dacă greșește în contra statului, ajutorul dela stat nu mai poate spera. Si îl primește în speranță, că în confesiunea lui nu vor fi preoți nepatriotici.

Saghy Gyula, care a lăsat apoi cuvântul după Tisza, a zis că preoții de alte confesiuni nu trebuie să fie îngrijați pentru acel paragraf, care dă drept guvernului să detragă salarul preoților nepatriotici, fiindcă acest paragraf e îndreptat exclusiv numai în contra gr. orientalilor, căci numai între ei se găsesc preoți nepatriotici și contrari statului.

Ședințele din 18 și 19 I. c.

În ședința din 18 a I. c. mai de însemnat pentru noi a vorbit Meltzl Oszkár deputatul Sașilor. A vorbit foarte frumos și cu înșuflătire, arătând jasupririle și nedreptățile Ungurilor în contra naționalităților. Eară în ședința din 19 a I. c. e de însemnat vorbirea lui Verner Gyula, deputat maghiar. Aceasta nu numai că a batjocorit pe toate naționalitățile, cu deosebire pe Sași, ci a spus-o pe față și aceea, că legea aceasta mai mult de aceea se face, ca preoții români gr.-or. plătiți fiind de stat, să fie silici a asculta de unguri, și să le facă pe voie, căci altcum le vor subtrage plata.

Cântărețul Duca încă era în ceata Moților ce au plecat acum.

Cu accentele mișcătoare ale fluerului se amestecă acum glasul lui Duca, care cântă de tremură munții și plângău văile:

Au plecat Moții la țeară,
Cu doniți și cu ciubară,
Să aducă bucatele,
La copii și la muiere...

Fluerul, care exprima toată jelea înimei, era fluerul împenat al lui Ion.

Lelea Nuță îl cunoște pe dată ce auzi cel dintâi glas.

O amărăciune și jale grea îi cuprinse sufletul și lacrările îi curgeau boburi-boburi pe față în jos.

Glasul lui Duca, precum și fluerul lui Ion, se auziau tot mai slab și tot mai duios. Se perdeau încet cu încetul în amurgul serei.

Luna răsărise de după munți și lumina toată valea.

Părăiașul cu undele arginții din poala munților curgea mereu înainte peste bolovani și petrele negre, și făcea un murmur tainic.

1848.

— Cronica anului. —

Sighișoara, 15 Aprilie.

Scaunul Odorheiului-săcuiesc s'a adresat celui din Sighișoara cu o adresă cerându-i să sprijească uniunea Ardealului cu Ungaria »păstrând neatinse drepturile municipale ale diferitelor națiuni«. Magistratul de aici a răspuns declarându-se pentru uniune cu rezervele de mai sus.

Solnocul din năuntru, 15 Aprilie.

Comitatul acesta avu azi adunantă. Materiale desbătute fură cele cunoscute din alte ținuturi: uniunea, armarea nobilimei, libertatea tiparului și a. Multimea *nemeșilor români*, care nu pricepeau nimic din desbaterile maghiare, răzima păreții, mai vîrtoș pe afară, neștiind nici pentru ce s'a adunat. Mai târziu o deputație îi informă despre cele vorbite și hotărîte.

»Ce folos de privilegiuri nobilitare — zice »G. d. Transilvania« — dacă cei cari le au nu înțeleg consultările, încât ei totdeauna pot zice »despre noi, fără noi.«

Pesta, 19 Aprilie.

Locuitorul reg. *Archiducele Stefan* a sosit ieri aici, fiind primit cu mari ovăzuri. În numele cetățenilor a fost salutat de primarul *Rottenbiller*. Seara a fost iluminate ambele orașe.

Dej, 20 Aprilie.

Pe aici circulează proteste în contra uniei, la care agitatorii adună subscripții dela multimea nemeșilor, armaliști și alții. De altă parte unii din proprietarii mai mari apucă pe preotii și protopresbiterii românești cu vorbe dulci și măngăioase, rugându-i să lumineze și să fiind în fren pe popor. Apoi se umilesc a conversa și cu iobagii, ca *nici-o dată până acum*, le spun, că de aici încolo și nemeșii vor plăti dăjdie și vor lucra la drumuri, ca și săracimea, apoi le explică ce va să zică uniunea.

Mai deunăzi la adunare un Român nemăș își ridică glasul și pretinse în limba românească, să li-se spună și Românilor româ-

Sus pe coasta muntelui era casa lelei Nuță a lui Todor.

Jur împrejur era tacere adâncă, numai murmurul păräiașului din vale se auzia. Lelea Nuță își culcase copiii și eșise cu furca pe polmonul casei. Câte odată își ridică ochii de pe furcă, și privia în partea unde s'a dus ai ei. Tot asculta, doar, doar' va auzi vre-un glas de fluiet, că i-se făcuse dor se audă încă baremi un singur glas. Înzădar și era însă dorul.

Jur împrejur era liniste moartă, numai undele păräiașului cristalin făceau un sgo-mot surd.

Găinușa era sus, când lelea Nuță ștergându-și fața de lacrămi, intră în casă să se culce.

Au trecut trei săptămâni. Încă nici unul din tovarășii de negot, cu cari plecase Todorul Nuței și Ion nu s'a reîntors.

În toată ziua scoborea lelea Nuță jos în vale și se uită cu dor, doar' i-a vedea

nește despre toate căte le vorbesc domni colo la masa verde. Domnii nu perdură timpul și esiră la multime și le explică, pe căt putură, și pe căt vrură. (G. d. Tr.)

Pesta, 20 Aprilie.

Ieri s'a ținut aici un meeting. După meeting un mare număr de calfe au mers la magistrat, de unde au alungat pe amploați, afară de doi. Astă-noapte au fost mari demonstrații pe la casele amploaților; demonstrații s'a sfîrșit târziu noaptea.

Sibiul, 20 Aprilie.

Români primiră și acă arme pentru garda cetățenească.

Mediaș, 20 Aprilie.

Români cari până acă se îndoără de a primi armele, »se socotiră, că e lucru frumos a purta și a să întoarce arme; deci să dușeră și se înscrieră la gardă, unde fură priimiți cu vivate. Acuma le sosi și manifestul universităței. (G. de Trans.)

Blaj, 21 Aprilie.

Episcopul Leményi în conțelegere cu pr. o. consistor al Sibiului convoacă la adunarea din 3/15 Maiu pe »protopopi și unii bărbați pricepuți«.

Budapesta, 21 Aprilie.

În Croația, în Bacăca, Timișana și Ardeal se arată mișcări din ce în ce mai amintătoare. Fiindcă în țeară sunt numai 18.000 ostași, mai ales de neam străin, cari nu vreau să atîrne de ministerul unguresc, principalele Eszterházy a dat o adresă urgentă la Viena, ca ministerul să revoace fără amînare în patrie o parte a milăției maghiare, care petrece în străinătate.

Novi Sad, 21 Aprilie.

Poporul adunat în masse mari a nimirit ieri toate matriculele bisericesti scrise în limba maghiard și a trimis deputație la archiepiscopul în Carlovit, că să-l roage să concheme o adunare națională.

Carlovit, 21 Aprilie.

Archiepiscopul Rajacich a anunțat adunarea națională a Sérbilor pe 13 Maiu.

venind. Mergea pe la celelalte muieri și întreba de le-a venit bărbații, căci al ei nu mai sosia.

Panea li-se gătase, nu numai aceea, care rămase la plecarea lui Todor, ci și cea coaptă din ferdela de făină de săcară împrumutată dela Todosia lui Gligoraș.

Nu mai aveau decât o jumătate de pâne. Umba săracă lelea Nuță dela o casă la alta să capete împrumut încă o ferdelă de făină să coacă pâne; dar săracie era pretutindenea, nicări prisos, ca se poată să mai dee și la alții...

Se făcu seară mai curând. Nori gri negri păreau că se aşeză tot mai mult spre pămînt. Un vînt puternic șuera printre munți și se isbia cu tărie de stânci; sfârma căte o bucată de stâncă, pe care apoi o rostogolea cu vehemență pe coasta muntelui în jos.

Fulgere agere luminau din cănd în cănd fața muntilor, pe cari le urma duruituri aspre, repetindu-se sgomotul între

DIN LUME.

Răsboiul dintre Spania și Statele Unite.

Se vede că totuși va incepe răsboiul intre aceste două țări. După mai multe trăganări, se poate, ca în câteva zile să răsune bubuituri de tunuri. Trăganarea au făcut-o Americanii, ca să câștige vreme pentru pregătiri. Acum în septembra aceasta au făcut un pas hotărîtor.

Camera și senatul din Washington, cari împreună se numesc congres, au luat aceeași hotărîre, în care se zice, că locuitorii Cuba se declară de liberi și neutrați și provoacă pe Spanioli a-și retrage armata din Cuba și a părăsi apele cubane.

Acesta e amestecul Americanilor în afacerile Spaniolilor, adeca în afacerile unui stat străin și e începutul călei, care duce la răsboiu.

Din America se scrie, că Mac Kinley, presidentul Statelor-Unite, a îscălit hotărîrea congresului și a făcut cunoscute Spaniei cele hotărîte, prin o scrisoare, numită ultimatum, adeca cum am zice: vorba cea din urmă.

Spania însă nu poate împlini cele cerute de Americani și așa se crede, că la începutul săptămânei viitoare se va incepe de sigur răsboiul. Încredințării celor două state se pregătesc a călători acasă, fiecare în țeara lor, cerându-și pașapoarturile. Acesta e semnul, că dușmania e la culme.

În Spania s'a deschis adunarea țărei. Regina-regentă, care ocărnuiește Spania în numele fiului seu miroren, a deschis-o cu un mesaj (vorbire de tron), în care îndeamnă pe Spanioli la bărbătie și curaj, în starea grea, provocată de alții.

stânci și prefăcându-se în urlete și bocete sinistre.

Lelea Nuță își legase capra de stilul bietului șopron dărăpănat pe de o parte, și intră în casă la copii.

În vatră ardea fășind un tăciune de brad, lângă el era o ulcică de pămînt cu apă pentru mămăligă. Umblând mult de încolo, căpetește o oală de făină de cucuruz și voia să o fearbă jumătate de cină.

Își așeză copilul cel mai mic în leagănul ce era bătut de grindă și se apucă de cină.

Pe afară vremuia din greu. Se făcuse noapte, numai fulgerile luminau căte-o dată întunecimea oarbă. Tunetele se întreceauna pe alta și cătinău căsuță întreagă.

Copiii s'a culcat. Lelea Nuță își ia furca și se pune pe scăunenciu lângă vatră.

Tunetele de afară i-se păreau ca urletele iadului, șuerăturile vîntului ca bocete de strigoi. (Va urma).

Starea Rutenilor.

Ziarul din München *Allgemeine Zeitung* a trimis un corespondent la Ruteni, să descrie starea lor. Corespondentul a scris un raport mai lung despre cele ce a văzut; dăm și noi din acest raport o parte, ca să vază cetitorii nostri în ce stare tristă pot să ajungă popoarele, cari nu se grijă, sub mișeleasca oblaudire maghiară.

Eată ce scrie corespondentul:

„N'am venit cu nădejdi mari în țara coroanei St. Stefan. În diferite rânduri am fost informat despre săracia infiorătoare a Rutenilor din Marmăria nordică, care stă în mare împotriva de „umanismul” guvernului maghiar. Nu poate fi uman un guvern, care și închide ochii dinaintea unei miserișătăți de mari:

„Doamne sfinte, căte altele se mai pot întâmpla în acea țară, dacă chiar și în fața unor stări atât de barbare, cei dela stăpânire își închid ochii. În călătoria mea de studii ce am făcut-o în Galicia și Bucovina m'am întâlnit adeseori cu Ruteni din Ungaria, cari sunt muncitori buni și de încredere. I-am întrebat, că de ce umblă în depărtări așa de mari după mușcă? Mi-au răspuns, că la ei domnesc stări grozave. Mult mi-au vorbit despre aceste stări, însă când m'am întâlnit în mijlocul lor în Ruskova, Rus-Kirva și Rus-Polyana, am văzut și am auzit acolo ironia tuturor dorințelor mele tainice.

„Deja în decursul drumului am văzut (în dricul iernei) copiii desculți, ear' pe lângă șoseaua de țară am întâlnit vre-o 200—300 muncitori, cari tăiau lemn și dintre cari abia 10—15 aveau cămași pe ei; ceilalți n'aveau decât ismene, ear' dela brâu în sus erau goi și munceau astfel pe frig teribil. În toată Europa centrală numai în Ungaria pot vedea așa ceva!

„La întrebările mele, că de ce nu poartă și altă îmbrăcămințe mi-au răspuns că-să scumpe, ear' când am întrebat pe femeile rusnece, că de ce poartă cămașa tăiată în două peste piept și umeri — mi-au zis: „când ni-se rup cămașile pe piept, întoarcem partea de către umăr spre piept și o petecim; astfel o cămașă ne ține 5—6 ani”. Femeile rusnece poartă pălării de paie bărbătești, căci năfrâmi n'au din ce să-și cumpere...

„Rutenii n'au animale de casă, fiindcă nu pot să le țină. Locuri de păsuni nu posed pe aici decât Jidani, cari le arăndează dela erar, și le subarăndează numai cu zece prețuri. Pentru păsunatul unei vaci se plătește 15 fl.

Tiganii la milleniu.

— Anecdotă —

de

Eman. Suciu.

(Urmare).

Plecarea Tiganilor la Pesta.

Dada 'n frunte-atunci cu alba
Sur, bătrân, ca un proroc,
Care nu știe zăbava —
Să-n șerparul cel d'un cot,
Ba cu pipa ș'o căldare
Să cu petece-n spinare
El plecă în drumul mare.

După dada comitetul,
Cei mai bătrâni căldărari,
Mai smeriți, mai învețăți
Toți pe gloabe-ncalecați.

După aceia eată vine
Sclipicioasa nobilime,
Lăutari și făurari,
Lăcatari și lingurari,
Tot meșteri de hei mai mari.

După ei vine norodul
De credeai că urlă codrul,

și pe deasupra cinci zile de lucru Jidanului. Ca și păsunatul așa și pământul arător să ajuns cea mai mare parte în mâna Jidaniilor, cari sug poporul fără crățare”...

Sărmancul popor e lipsit aici fără de orice scut. Preoții li-s tot *Unguri ori rene-gați maghiarisați*, cari nu simțesc nici o durere față de poporul lor asuprit. Acești preoți vorbesc numai ungurește, pentru că limba ruteană-rusească, Jidovii și Ungurii o țin mai pe jos de limba ungurească.

Lucru evident, că guvernul unguresc găsește bune toate mijloacele, care tind la stirparea națiunii rutene din Ungaria.

Această națiune mai întâi o aduc la sapă de lemn, pentru că cu *niste proletari îsprăvesți mai curând decât cu un popor avut*. Pe lângă aceea, astfel se mai pot căstiga și lucrători ieftini pentru Jidani, pe cari îi poți folosi în toate părțile țărei în cas de lipsă, când muncitorii maghiari din pustele Ungariei se pun în grevă.

De aceea nu este permis ca să fie luminat acest popor, de aceea li-e frică pe acolo de niște agenți așa numiți „galițieni”.

SCRISORI.

Săracirea poporului.

Turda, Aprilie 1898.

Motto. Iancule... lasă Turda
n'o prăda...

Cântec poporul.

Până-ce poporul român de sub poalele munților și din Câmpie va căuta doina Ian-cului, nu am temere să ajungă acest popor la soarta poporului rutean, de care face amintire prețuita noastră *Foaia Poporului* din Dumineca trecută în primăticol, când zice: „De ce să ne ferim”. Bine și la înțeles să descrie acolo soarta tristă a Rutenilor, ajunși pradă speculanților jidovi, dar' la noi nu numai Jidovii sărăcesc poporul, ci și slujbașii. Să vezi planul dracurilor vicinale în comitatul Turda-Arieș, cari trebuie să le facă fiecare comună, te pune în uimire cum se poftesc atâtă lăru în cinste dela popor; 3—4 săptămâni primăvara și toamna trebuie să lucre atâtă pălmașul căt și cărăușul la drum, că de nu și globit. Dela so'găbiră es mereu executori se glob-ească pentru arbori milenari, apoi cearcă drumurile în hotar și de's călcate ori puțin arate gloabă, de nu's hoarnele scoase afară până deasupra coperișului gloabă, biserică să fie globită nu știu, dar' știu că școala sub

Tot horind, tot nechezind,
Tot sbierând și tot căutând,
H hote! Doamne, minuni
De credeai că-s toți nebuni.

Dada numai 'mi-o călcă
Și zimbia și rumega.

Dar' deodată ce găndește:
Bate strănic în cădere,
Suna dada, că poftește
Pe spioni la întrebare.
Cât zici hop! cei opt spioni
Cari au fost la spionat
Au sosit. — Ear' acum dada
C'am șoptind 'i-a întrebat:
D'apoi măi copiii dadii

„Când ați mers, când ați ajuns,
„N'ati luat cumva de seamă
„Soți de-ai mei nu s'au mai dus?”

Spioni: „Auleo! destui, părinte

„Da n'aiba să-i tină 'n minte:

„Unu-i popă 'n Miscreac

„L' ști pe R-u hăl buzat?”

„Altul ear' precum s'a spus

„E B..bu din Geoagiu-de-sus.”

Dada: „Stați, pe hăsta nu-l cunosc
„Spuneți numai, cum a fost?”

cuvânt că nu e gata să aglobit. Am inceput de jos a descrie soartea poporului și a micilor proprietari, voind a arăta cum ajung la sapă de lemn, și guvernul totuși se laudă, că toate merg strănat, e gata cu p'anul de a organiza administrația etc.

Şovinistul ministru Bánffy în vorbere sa din 23 Martie în dieta țărei se laudă între aplaște și strigări de „éj'n”, că am astupat gura „agitatorilor” naționalităților și am făcut de nu se mai pot înțelege unul cu altul, socialismul îl voiu stirpi cu foc și pucioasă! — Dar' că sărăceaște poporul, talpa țărei, nici că-i pasă! Dacă stau lucrurile și în alte comitate ca la noi în comitatul Turda-Arieș, atunci nu avem ce aștepta la imbunătățirea sortei poporului, căci dacă privești cum benzhetușesc slujbașii de pe sate adunați Sâmbăta în Turda, vezi o ceată de oameni cu puțină carte, adunați din toată țară ca să fie apăsători ai poporului și spre batjocura legilor civile politico-bisericești, să fie și conducători de matricule. Apoi acestia au menirea în viitor să-și dea părerea despre purtarea preotului, ca să capete plata din mila Măriilor lor. E de însemnat, că în comitatul nostru slujba de notar cercual nu se mai dă la Români, — aceasta a zis vicecomitele — care din dragoste de neam să împușcă în anii trecuți — că el nu mai suferă notari români. Aceasta am și ajuns-o, de pildă în Cianul-mare în locul bravului notar Gregorie Pop e un Zaharias, probabil Armean.

În mulțindu-se în comitat notariatele, sunt puși vre-o doi Români, dar' numai până ce vre-un chehner ori diner le va ocupa locul. În jurul Turdei așa stau treburile administrației, ear' în orașul Turda cu știre europeană, că aici s'au bombardat casele Românilor, Ungurașii cu toții sunt cei mai mari șoviniști, de ar sta să stingă pe Români.

Au văzut Ungurii că în Turda se ridică o școală română, găndești că au călcă pe șerpe, sibiăr și strigă în foia „Aranyos vidék” zicând, că Români își fac gimnasiu și noi Maghiarii stăm cu mâniile în sus, deci să întregim cu ajutorul statului gimnasiul, ceea-ce se și face.

Ungurii, se vede, nu voiesc ca aste două neamuri de oameni se trăească în pace și liniște; ei urăsc pe Român căci să tem de el, dar' că bine fac, că-l privesc și huiduiesc, ne va arăta viitorul. Dumnezeu nu va lăsa pe poporul seu românesc.

Spioni: „D'apoi păpă știi cu barbă
„Și sucită, ca la țap,
„Și-n nădragi, că cioreceii
„Acasă și 'i-a lăsat”.

Dada: „Hahaha! fărtatu Barba
„Tot le ști cărnă cu naiba”.

Spioni: „Da să-i vezi dado pe Ch—a
„Cum joacă colea la „ceárdás”,
„Cum 'mi-l sare, cum 'mi-l suce
„De găndești, că dracu'l duce,
„Ear' încoace d-la Ch—a
„Joacă A—u „haloripa”,
„Si cu D—ga și T—us
„Tot flămăzi din Lădămuș”.

Apoi cu belcinc la nas
„Am văz't și din Chitighaz,
„Pe bătrânu T. S—dru
„Si pe Vasile M—ău,
„Duce-mi'-iar duhul rău —
„Mai dăi la naiba părinte
„Că ne mai vin ei în minte”.

Dada: „Nu, să-i spuneți acum inte,
„C'aici nu umbă dispute!”

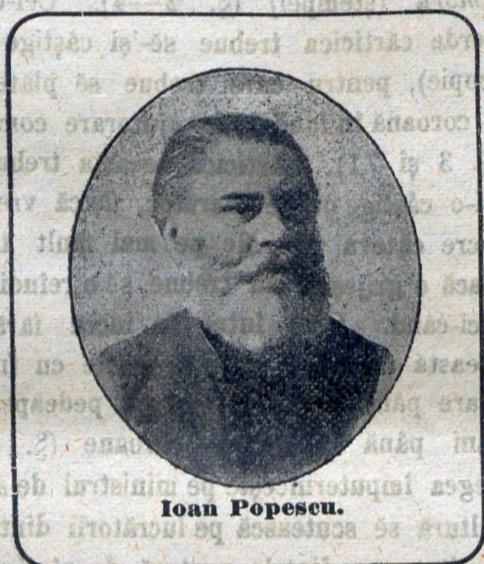
(Va urma.)

Ioan Popescu.

— Vezi ilustrația.—

Mulți din cetitorii acestei foi își vor aduce aminte de bărbatul, răposat înainte cu 6 ani, al cărui portret îl dăm aici, căci mulțiora, care până la 1892 au fost elevi ai seminariului »Andreian« din Sibiu, le-a fost profesor.

Este portretul învețătorului profesor seminarial *Ioan Popescu*. Născut la 1832 în Cața, după ce a absolvat gimnasiul, a studiat teologia în Sibiu, apoi și-a făcut învățatura mai înaltă la universitatea din Lipsca, în anii 1859—61. Întorcându-se acasă din Germania a fost în curând numit profesor la seminar, unde în decurs de 30 de ani a propovăduit tinerilor elevi adevărurile științei. Terenul plăcut al lui Popescu a fost *pedagogia* (adecă știința despre buna creștere a băieților în școală) și științele filosofice, având ca temeiul nestrămutat *moralitatea și religiositatea*, cari după părerea lui sunt ținta educației sau a bunei creșteri — acele încă — după cum zicea el — pe temeiul *credinței* în Christos, care de o parte singur e un ideal de moralitate și de altă parte singur a zis: *Lăsați pruncii să vină la mine*.

Ioan Popescu.

Ioan Popescu a lucrat cu zel și în afara de catedra școalei, pe terenul cultural, bisericesc și școlar. A fost între altele protopop și asesor consistorial, membru la mai multe însoțiri culturale și școlare, a fost secretar al Asociației, când a redactat doi ani foaia Asociației »Transilvania«, apoi a fost în anii 1888—92 directorul școalei de fetițe a Asociației etc.

A scris mai multe cărți pedagogice și școlare, între cari mai de preț este: Compendiu de pedagogie și cu deosebire: Psichologia empirică, sau știința despre suflet, care a fost bine apreciată și de străini.

Ioan Popescu a fost un excelent profesor, un apostol credincios al bisericii și școalei române. După o viață plină de muncă pentru cultura română el a răposat în anul 1892, în vîrstă de 60 de ani.

PARTEA ECONOMICĂ.

OVÈSUL.

Ovèsul se mulțumește și cu pămînt mai slab, fie lutos, fie năsipos. Isbutește și într-o climă mai rece, unde alte bucate nu se fac.

Se cultivă mai cu seamă după plante de săpat, dar și în țelină ruptă de nou, unde aduce bune roade. Ovèsul se seamănă prin Martie, de aceea locul trebuie

arat de cu toamnă sau peste iarnă, fiind timp potrivit, spre acest sfîrșit. Dacă din o pricina sau alta nu s'a putut sămăna vr'un loc cu altă plantă mai potrivită până în Maiu, acela se poate sămăna cu ovès, care, fiind ploii peste vară, ca să nu suferă de secetă, se desvoală și se coace bine.

Sămănta se acopere cu grapa; ear' în pămînt năsipos, ușor, după ce a răresărit se calcă cu tăvălugul. Pe o hectarie se seamănă $2\frac{1}{2}$ hectolitre.

Dela sămănat până la coacere și trecu 4—5 luni; deci el se coace mai târziu ca multe alte sămănturi. După seceră se lasă mai multe zile în clăi, pentru a se usca bine. Fiind timpul și locul potrivit de pe o hectarie se capătă 4—80 hectolitre de grăunțe.

Ovèsul e un nutreț foarte bun pentru cai; de el se îngăse și devin sprinteni. Paiele de ovès încă sunt un nutreț aproape așa de bun pentru vite ca și cele de orz.

Prețul ovăsului acum e foarte ridicat și de regulă se plătește bine; ear' luând în socotință, că el se face și în locuri mai slabe, unde alte plante n'ar aduce aproape nici un venit — ovèsul este vrednic de mai multă atenționă din partea economilor nostri.

Ovèsul are două specii mai de frunte: *avena sativa* și *avena orientalis*. În timpul mai din urmă a început să se cultive în mare măsură două feluri de ovès, care dau roade foarte bune: *ovèsul de Siberia* și *cel de Canada*.

SFECLELE.

În anii din urmă cucuruzul a avut preț atât de slab, încât și cei mai neprițepuți economi s'au pus pe gânduri, încubându-li-se în minte părerea, că, zău, nu se plătește cultivarea lui. Si mulți s'au întrebat, oare nu e mod de a scoate venit mai mare din pămînt prin cultivarea altor plante?

Acestei întrebări s'a răspuns de mult în alte țări și chiar și în unele părți ale patriei noastre, unde s'au înființat fabrici de zăhar și unde oamenii s'au pus mai înadins pe creșterea vitelor de preț, mai ales pentru export (trimiterea în alte țări). În astfel de locuri sfecele, napij, rapiță și a. au luat de mult locul cucuruzului, cultura lor răsplătind mai bine ostenelile muncitorului.

A sosit deci timpul ca și noi să facem începutul pe calea bătută de alții, măcar acum, când vedem, că cu economia purtată după cum ne-am pomenit din moștrămoși, în loc să mergem înainte, dăm îndărăt ca racul.

Vom vorbi aşadar' cu acest prilej despre sfecele, cari de bună seamă sunt cunoscute tuturor, deși nu după adevărată lor valoare.

În țările mai calde sfecele cresc sălbatic; prin cultură însă ele s'au schimbat foarte mult.

Sunt sfecele din cari se face zăharul și altele pentru nutremînt (hrană). Ele se mai deosebesc după forma, mărimea și coloarea lor, după însușirea miezului și frunzelor.

Însușirile de căpetenie ale sfecelor sunt: 1. Isbutesc într'un pămînt roditor, care nu suferă de umedeală; din contră luptă bine față de seceta îndelungată. 2. Aduc un venit mai mare ca orice plantă de săpat — bine înțeles — într'un pămînt mănos. 3. Se pot bine țină până primăvara. 4. Nu le strică boalele și goangele. 5. Sunt un nutremînt foarte bun pentru animale, îndeosebi pentru vacile cu lapte.

Sfecele, conținând multă apă, cer un loc liber, călduros și puțin umed. Unde grănelor de toamnă le merge bine, acolo se fac și sfecele. Pămîntul năsipos și sărac, cel argilos și greu, locurile umede și rovinoase nu sunt bune pentru cultivarea sfecelor.

Se seamănă după grâne de toamnă, ear' după ele încă se pot sămăna astfel de grâne, mai bine însă de cele de vară sau plante păstăioase. Numai la al secolului an să se cultive earăși sfecele pe același loc. Peste vară le strică mult mai tare umedeala, decât căldura și seceta. De cu toamnă le crește sfecele mai mult rădăcinile.

Arătura până la 60 cm., cum se face cu plugul de abor, este cea mai potrivită.

Sfecele sau se răsădesc sau se seamănă; cel mai bun și mai lemnios este modul de a le răsădi. Spre acest sfîrșit se fac straturi cu gunoiu, așa numitele straturi calde, de unde apoi se răsădesc, tăindu-se rădăcinile pentru a rămâne de 30—36 cm. lungi, ear' frunzele încă se retează, lăsându-se numai cam de 8 cm.

Cele mai alese sfecele se fac, punându-se pe coame, cari se trag cu plugul de săpat, și între brezde punând gunoiu. Aceste coame se desfac și ele în două, netezindu-se puțin cu vălătucul și apoi în cete din urmă răsăind sfecele. Burienile de printre rînduri se stîrpesc cu instrumentele de arat, ear' cele dintre sfecele cu ajutorul sapei. Frunzele dela mijlocul sfelei să nu se astupe cu pămînt; această urmare le nimicește. Se sapă de două ori, în urmă adunând țărînă lângă ele cu chipul acesta ele vor conține mai mult zăhar. Sămânându-se când cu gunoarea pămîntului, ele se fac mai mari, dar nu așa bune, ca sămăneate fiind în anul al doilea după gunoare.

Aratul de toamnă este cel mai prielnios pentru sfecele. Depărtarea mai mică a rîndurilor și peste tot depărtarea mai mică a sfecelor una de alta este mult

mai bună. Prin aceasta roadele sunt și mai bogate și mai alese, conținând mai mult zăhar.

Frunzele să nu li-se rupă, până după ce sfecelele s'au copt, pentru că prin aceasta sufere bunătatea lor.

Recoalta (scoaterea) sfecelelor se face în Septembrie și Octombrie. Cu cât se scot mai târziu, cu atât sunt mai coapte și au preț mai bun. Cu prilejul scosului să nu se taie, pentru că înțindu-le mai mult în această stare, se putrezesc.

Frunzele să nu se dea niciodată singure vitelor, ci amestecate cu paie sau fân, pentru că astfel pricinuiesc urdinare.

Sfecele se păstrează în vatruri așezate pe pămînt; ele trebuie să fie bine scutite în contra umezelei și frigului, având mod de a umbra prin ele aerul. Păstrate fiind în pivnițe, peste fiecare pătură de sfecle se așează o pătură de nășip sau țărînă uscată.

Cu privire la sfecele, menite spre a produce din ele semență, e de a se avea în băgare de seamă următoarele: să fie de mărime mijlocii, deplin desvoltate și nevătămate, să aibă formă unui fus, cu puține rădăcini crescute în laturi și frunze tinere cât mai multe, cari se taie la vîrf, rămânând numai de 5 cm.

Sfecele de semență se pun primăvara într'un pămînt bine lucrat și gunoit, scutit în partea de mează-noapte și răsat. Mai întâi se fac găuri, cari să fie de căte 60 cm. una de alta, rîndurile să fie de 90 cm. departe și afunzimea găurilor de 60—70 cm., în cari se răsădesc sfecele. Când frunzele sunt bine crescute, pămîntul se sapă, trăgîndu-se mai târziu și țărînă în jurul lor.

Cătră sfîrșitul lui Iunie sfecele încep să înflore, atunci se lasă numai vîstările (esiturile) cele mai bine desvoltate, eară după înflorire vîfurile acestora se rup. Florile dedesupt dau semență cea mai bună, care se coace în mod regulat. Semență nu se coace deodată, din care pricina nici plantele nu se pot aduna în același timp; recoalta de obicei se începe în Septembrie. Vîstările tăiate se leagă în snopi mici, pentru a se mai usca, apoi se imblătesc, semență se alege și se cerne. Semență de 3—4 ani încă e bună de semenat.

Dintre sfecele pentru nutremînt mai însemnate sunt: 1. Sfeca lungă roșie-negră în forma unui corn de 20—60 cm. lungă. 2. Sfeca lungă cu miezul alb, galben sau roșu. 3. Sfeca rotundă, albă, roșie, galbenă și brunetă.

Dintre sfecele de zăhar cele mai bune soiuri sunt: sfeca de Belgia, sfeca de Silesia, sfeca „Quedlenburg“, „Imperial“ și „Electoral“.

Sfeca, aşa numită, roșie se folosește ca legumă pe seama oamenilor, cultivându-se în grădini.

Napii.

Mai în același fel ca sfecele se cultivă și napii, cari și ei sunt de mai multe soiuri: 1. Napul mare galben este de $2\frac{1}{2}$ chlgr. de greu. 2. Napul uriaș roș-morhorit de $3\frac{1}{2}$ chlgr. greu. 3. Napul alb. 4. Napul uriaș galben, care ajunge până la o greutate de 7—8 chlgr.

Napii încă iubesc clima călduroasă, puțin umedă și pămîntul lutos. Se seamănă în ogor, după trifoiu sau luțernă, răsăindu-se ca sfecele sau sămânându-se de-adreptul. Depărtarea lor să fie de 40 cm. Ei încă se sapă de două ori, dar nu e neapărat de lipsă să li-se tragă țărînă. Napilor le strică atât seceta prea mare, cât și umezeala din cale afară mare. Napii se pot ține până prin Ianuarie, așezându-și în pături subțiri în pivniță recaroase, ca să nu înghete. Napii de sămență se pun în Aprilie.

Egalisarea (potrivirea) stupilor.

A potrivii sau egalisa stupii atâtă însemnează, cât a face toți stupii într-o potrivă de buni. Lucrul acesta e foarte folositor și se face primăvara, în coșnițele mobile, fără a întâmpina vr'o greutate sau vr'un neajuns.

Umplînd încă în Aprilie despărțemîntul de cloacă, dela fiecare se ia câte un fagur cu albine și cu pui astupați, punându-se la un stup mijlociu, eară în locul fagurului luat se pune un fagur măiestrit, sau faguri de albine lucrătoare, pe cari stuparul îl-ar fi având în rezervă (grijiti). Umlînd și stupii mijlocii despărțemîntul de cloacă, să ia și dela acestia câte un fagur, punându-se la cei mai slabii. Cu chipul acesta se ajută stupii foarte bine, pentru că numărul albinelor dintr'un fagur, cu pui astupați și cu albinele de pe ei, se ridică la mii.

Și înmulțindu-se deodată numărul albinelor dintr'un stup cu 3—4 mii împrumutate dela altul, se face un spor de necrezut, încât pe timpul, când se începe roitul, toți stupii sunt buni și pot răi de timpuriu.

Stuparul să fie cu grije, ca stupii mai slabii se poată acoperi puii de pe fagurul, ce îl-a dat, pentru că rămânând descoperiți se pot răci și peri, stricând astfel în loc de a ajuta.

În coșnițele de niule încă se fac încercări de ajutorare; dar nu e chip și fel ca la cele mobile. Sub ele se pune seara sau dimineața tare de timpuriu un tăier cu miere, eară când acesta e încărcat de albine, se scoate și se pune sub stupul mai slab, ce voim să-l ajuta. O parte din aceste albine și anume cele tinere, cari aducă nău sburat încă pe afară, de regulă rămân în stupul unde le-am pus, împuterindu-l.

Legea muncitorilor agricoli.

În anul acesta a votat dieta din Budapesta o nouă lege, art. II. din 1898, în care se regulează raportul juridic între muncitorii agricoli (de câmp) și între cei ce-i primesc în lucru. Articolul acesta de lege s'a sancționat de Maiestatea Sa în 28 Ianuarie a. c.

Fie bun, fie rău, dar e lege sănătoasă și e datorința noastră de a o cunoaște și țină. De aceea am aflat de lipsă a arăta în cele următoare ceva mai amănuntit cuprinsul ei, drept orientare pentru preoți, invetatori și mulți cetitori economi ai foii noastre.

I. Cărticica de lucru.

Cel ce vrea să între ca lucrător (nu servitor) agricol, trebuie să-și scoată o adeverință de muncitor (cărticică de lucru) (munkás-igazolvány) (§. 1). Această cărticică o extrădă primăria comunală cărui o cere și anume fără plată, fără timbru (ștempel) (§. 2—4). Cel ce-și perde cărticica trebuie să-și câștige altă (copie), pentru care trebuie să plătească o coroană în fondul de ajutorare comunal (§. 3 și 71). Cărticica aceasta trebuie să-și-o câștige ori ce lucrător, fie că vrea să lucreze câteva zile, fie pe mai mult timp. Dacă o grijește, nu trebuie să o refinoască niciodată. Cine intră în lucru fără de această cărticică se pedepsește cu închisoare până la 15 zile și cu pedeapsă în bani până la o sută coroane (§. 61). Legea împunerică pe ministrul de agricultură să scutească pe lucrătorii dintr-un comitat sau dintr-o pretură de câștigarea cărticelelor. Aceasta se face la cererea autorităților comitatense.

Cel ce îndeamnă pe cineva să nu se provadă cu cărticică, să pedepsește cu închisoare până la 60 zile și în bani până la patru sute coroane (§. 66).

Cărticica aceasta trebuie arătată notarului, când lucrătorii încheie contract de muncă. În ea trebuie să inducă notarul numele celui ce primește lucrători, felul, timpul și condițiile muncei (§. 14). Notarilor le este opriț de a face un contract, fără de a avea înainte-le cărticele acestea (§. 16).

Hotărîrile acestea privesc și pe lucrătorii cu ziua, cari pot încheia și numai contract verbal (nu în scris) cu cel ce-i primește la lucru. Contractul acesta verbal are valoare înaintea legei numai dacă zilerul are cărticică de lucru (§. 46). Cu încheierea contractului poate încredea zilerul și pe altcineva, numai atunci trebuie să-i dea acestuia cărticica lui (§. 47).

Dacă se desface contractul din o parte ori alta, aceasta trebuie să se inducă în cărticică și lucrătorul e dator să-și prede celui ce l-au primit în lucru, ca să poată face asta (§. 28). Stă-

până, care nu îndeplinește cele cerute în §-ul acesta să pedepsește cu bani până la șese sute coroane, ear' lucrătorul cu inchisoare până la 15 zile și în bani până la o sută coroane (§. 61). Tot în cărticică trebuie să inducă stăpânul și împlinirea lucrului din partea lucrătorului (§. 31). Stăpânul, care n'ar face asta, vine pedepsit în bani până la șese sute coroane (§. 60).

Dacă cere stăpânul cărticică, lucrătorul trebuie să 'i-o dee. Dacă 'i-o perde, trebuie să-i câștige stăpânul alta (§. 48) și dacă nu o ar face, poate fi pedepsit cu bani până la 600 coroane (§. 60).

Cele-ce dă împrumut pe o cărticică de lucru ori o primește zâlog, vine pedepsit cu 15 zile inchisoare și în bani până la șese sute coroane (§. 64).

II. Contractul de lucru.

Contractul de lucru se poate încheia numai împlinind cele cerute în privința lui de legile țărei și de statutele municipiilor (comitat, etc.) (§. 6). De alt-mintrele notarilor le e opriță compunerea unui contract defectuos (§. 16). În contract trebuie statorite condițiunile lucrului pentru amândouă partidele cât se poate de amănuntit. În cas de proces merg cei-ce se cred neîndreptăți la *primpreitorul*, dacă e vorba de călarea unei condițiuni statorite în contractul scris; dacă e vorba însă de condițiuni puse numai verbal, necuprinse în contract, trebuie să bată cale lungă a celorlalte judecători (§. 6).

Dacă se învoiesc amândouă partidele să schimbe contractul, o pot face (§. 19).

Mai mulți lucrători pot face la aceeași stăpân un contract comun. Dacă nu se spune în contractul acesta apriat, că nu stau buni unul pentru altul, se poate întâmpla, că stăpânul să încarce pe ceialalți păcatul soțului lor.

Contractul trebuie încheiat în fața primăriei din comuna, la care aparține stăpânul ori majoritatea lucrătorilor. Cu un contract încheiat într'alt loc nu poți purta proces la pretură (solgăbirăiat) (§. 8).

În contractele de seceriș trebuie să se spună, ce fel de bucate și câte, ori cât loc (câte jugere) au să se secere. Dacă stăpânul vrea să-și secere cu servitorii lui o parte din holde, să se pună în contract, că ce fel de bucate și câte jugere vrea să se cere, precum și că în care parte a hotarului (§. 9).

Plata pentru lucru se face în mai multe feluri. Ori se plătește în bani gata, ori o anumită cantitate de bucate, fén etc., ori apoi se iau procente (d. e. a zecea, a unsprezecea, a cincisprezecea clai etc., după cum e învoiala). Dacă se face învoiala în procente, atunci trebuie să se spună în contract și aceea, că cât trebuie să plătească stăpânul în bani, dacă bucatele etc. s'ar fi stricat, fie prin eşirea

apelor, fie prin grindină (peatră), orice cantitate computată în chilogrami trebuie să dea (§. 10). Toate acestea trebuie cu deamărunțul statorite în contract. E bine să se spună și aceea, că ce fel de jugere se înțeleg, căci jugerul catastral are 1600 stânjini pătrați, cel unguresc numai 1200.

Legea nu oprește, ca muncitorul să iehe arvund ori anticipație (o sumă din plată la începutul lucrului) dela stăpân. Dacă ar da arvuna aceasta îndărăt după subscrierea contractului, acesta totuși rămâne în valoare.

Stăpânul încă are drept să se asigure, că muncitorul fi va împlini lucrul, pentru care să a legat. Aceasta se poate face ori aşa, că lucrătorul depune o sumă de bani ori hârtii de valoare la primăria comunală, înaintea căreia s'a încheiat contractul, ori apoi stăpânul să intabulează pe casa ori moșia lucrătorului. Intabularea și destabularea se face fără de a plăti timbre ori competențe (§. 12).

Contractul scris de notar în două exemplare, fiind de față încă un membru al primăriei, să cetește și explică din fir în păr, apoi să subscribe de stăpân și lucrător, ori dacă nu știu scrie, pun degetul pe cruce. După subscrierea partidelor subscribe notarul și celalalt membru al primăriei în amândouă contractele, spunând totodată, că ele s'au cetit și explicat în prezența lor. Un exemplar îl capătă stăpânul, celalalt lucrătorul, ori dacă sunt mai mulți, încredințatul lor. Tot atunci se induce în cărticica de lucru numele stăpânului, felul, timpul și plata lucrului (§. 14).

Pentru contract platește stăpânul o coroană, dacă numărul lucrătorilor nu trece peste 25, două coroane, dacă sunt mai mult ca 25 lucrători, trei coroane, dacă sunt peste 50 lucrători (§. 15).

Contractele acestea sunt libere de timbre și competențe.

Condițiunile statorite în contract trebuie împlinite din partea partidelor, pentru că alt-mintrele cad cei-ce la calca sub greutatea legii (§. 20).

(Va urma).

Sfaturi economice.

Ca se răsară bine sămența de napi.

Se întâmplă adeseori, că sămența de napi răsare foarte rău, chiar și mai puțin de jumătate. Cercări repetite însă au dovedit, că este mod, și încă unul foarte lesnicios, pentru a înălătura acest rău: ținând adesea trei zile înainte de sămenat, sămența într'un vas cu urină (pișă) stătută; ear' după scoaterea din această materie se seamănă căt mai îngribă. Plantele din o astfel de sămență răsară în curând și devin puternice și sănătoase.

Stîrpirea muschiului din feneațe.

Unde locul e îngrăsat, fie prin gunoare, fie că e bun dela natură, muschiul n'are ce căuta. Cu atât mai mult însă se năpustește asupra locurilor slabe, umede, sau prea supuse uscăciunei. Pentru stîrpirea lui mai mult ajută gunoarea din greu, și în cas de lipsă, abaterea apei de prisos. Bine ajută și grăparea cruciș-curmăziș cu grapa de muschiu, care scoronește pămîntul și smulge totodată și muschiul. Altă cale este, facând o grămadă mare din pămînt năsipos sau chiar din năsip mărunt. Peste ea se toarnă căt de des urină. Având și fărină de gips pentru a presera cu ea grămadă din cînd în cînd, ar fi și mai bine. Tot la o săptămână grămadă se amestecă bărbătește și după o lună, mult 5 săptămâni, se duce și se împărtășie pe feneațele năpădite de muschiu în grosime de 1—2 degete. Cu chipul acesta năsipul înădușe muschiul, ear' urina din el îngăse ierburile.

Pustiirea stelnicielor.

Unul din cele mai bune mijloace pentru pustiirea stelnicielor, la cari le mai zice și păduchi de lemn sau de părete, este „acidul acetic“, care se cumpără din apotecă și cu ajutorul unei proaste de sticlă se aruncă prin crepăturile părețiilor și altor lucruri, în cari s'au incubat stelnicele.

Pentru alungarea moliiilor.

Impăturând în gazete: peptarele, cojoacele, căciulile, adeca hainele făcute din piei, apoi cele din lână, cum sunt covoarele, mesele, pădurile, postavurile ș. a., moliiile le lasă neatinse. Eată deci un mijloc foarte eficient pentru a scăpa de mari pagube, ce adesea le pricinuiesc moliiile.

Adăparea albinelor.

Albinele au lipsă și de apă; de aceea le vedem cu grămadă pe locurile jilave în jurul fantei, pe lângă bălti ș. a. Această lipsă le scoate primăvara și pe timp mai urit din coșniță, din care pricină se prăpădesc foarte multe, rămânând amortite pe afară.

Pentru a împedeca acest rău li-se dă albinelor apă în coșniță; ceea-ce se poate face înmuind un burete (sponghie) în apă. Pentru coșnițele mobile e bine a cufunda o ramă cu fagur în apă curată și acesta a-l așeza lângă ceialalți faguri în coșniță. Atât apa din fagur, cât și cea din sponghie trebuie schimbă adeseori. În coșnițele mobile se mai adapă albinele și din anumite vase de sticlă întocmite anume.

Prinde bine albinelor în tot timpul un vas cu apă, pus cam 5 stânjini de parte de stupină și altul cu sare jilavă. Peste apă se pun paie sau o scândură găurită. Această apă se premenescă căt mai des.

Banca „Arieșana“ din Turda.

Despre banca „Arieșana“ din Turda ni-se trimite o scrisoare mai lungă, din care extragem următoarele:

Banca „Arieșana“ — scrie coresp. — există de 11 ani și în decursul acestui timp a corăspuns pe deplin scopului seu național, ridicându-ne vaza morală și materială.

Anume zic vaza morală, căci în locul cel mai de frunte al orașului Turda, în mijlocul piaței cumpărând „Arieșana“ în anul trecut un loc mare, a zidit anul acesta pe el, în cornul unei străde, cu frontul către piață, o casă frumoasă cu etaj, care ne face fală.

Revenind la adunarea generală din urmă am să vă comunic, că din profitul curat s'a dat acționarilor 4800 fl. cu 7% dividendă, fondului de rezervă 1539 fl. 1 cr., care s'a ridicat la suma de 18.355 fl. 6 cr., la care adăugându-se și fondul de pensiune al oficiilor de 2255 fl. 53 cr., institutul dispune de un fond de rezervă de 20.610 fl. 59 cr.

Din suma votată pentru scopuri de binefacere de 169 fl. 49 cr. s'a dat o parte pentru zidirea școalei celei noi poporale române, apoi spitalului comitaterii 10 fl., ear' din ce a rămas s'a dat și jutoare mai mici spre scopuri culturale, s'a procurat „Encyclopedie Română“ etc.

La adunare au fost aleși în locul celor reprezentați sau abziși 4 membri noi în direcțione, anume d-nii Iuliu Bardosy și Silvestru Moldovan din Sibiu, Paul Medan și Constantin Coțișel, paroch gr.-or.

Sperăm — încheie coresp. nostru — că sub noua direcție institutul va înțină tot mai mult, ceea-ce se poate foarte ușor de oare-ce „Arieșana“ dă 6% la depozitul de bani, voind și prin aceasta a deda poporul la economisare prin depunerii, ear' de altă parte, dacă ar căpăta bani pe reescrîpt cu interes mai mici, ar putea scări percentele de împrumut, ceea-ce ar fi un mare bine pentru poporul nostru din aceste părți.

Știri economice.

„Timișana“. Ni-s-a trimis raportul anual și încheierea socoacelor a institutului de credit și economii „Timișana“ din Timișoara. După cum aflăm din raportul anual citit și aprobat de adunarea gener. dela 22 Febr. a. c., „Timișana“ a realizat în cursul anului trecut foarte frumoase progrese aproape în toți ramii de operațiune. Capitalul social 280.000 fl. Depunerii spre fructificare la 31 Decembrie a. tr. 509.445 fl., mai mult cu 58.881 ca în anul de mai înainte. Din profitul curat de 34.505 fl. s'a împărțit 7% dividende și supradividende acționarilor (19.600 fl.), 7515 fl. fondului de rezervă general; 1500 fl. fondului de pensiune; 1000 fl. pentru scopuri de binefacere. Cu finea anului trecut fondurile de rezervă ale institutului erau 43.324 fl.; fondul de pensiune al funcționarilor 3100 fl. În urma decedării directorului executiv Ioan Suciu, a fost ales în locul dñsului ca director dl Paul Rotariu.

Lacurile de pe câmpie, în partea cea mai mare sunt o pagubitoare proprietate a locuitorilor din câmpia Ardealului. În anii din urmă și singura bunătate a lacurilor acestea — pești, au început să se pustiească, de vreme ce trestia să înmulțit și a schimbat lacurile în mocirle. Acum se vedește, că s'a alcătuit o societate pentru săcarea lacurilor

din comitatul Murăș-Turda și Turda-Arieș. Acționarii acestei societăți speră să-și rebonifice spesele ce le vor avea cu săcarea lacurilor prin căștigul pământului humos și a răturilor ce se vor forma pe locurile, unde azi sunt lacurile-mocirle.

Școalele de meserii în România. După datele publicate de inspectoratul școalelor ministerului agriculturii, industriei, negoțului și domeniilor, dela înființarea acestor școale și până astăzi, mișcarea elevilor și absolvenților școalelor de meserii județene și comunale din România e pe scurt următoarea:

Școala județeană de meserii din Craiova a dat, dela 1871 până la 1898, ca absolvenți: 92 mecanici, 47 ferari, 9 turnători, 27 tâmplari, 5 lemnari și rotari, 10 sculptori în lemn, 5 strungari în lemn, adevărat în total 195 meseriași.

Școala județeană de meserii din Galați, dela 1875 până la 1898, a dat: 40 ferari, 55 mecanici, 23 stelari (tâmplari), 19 rotari, 6 cismari, 17 lăcătuși, adevărat în total 160 meseriași.

Școala județeană de meserii din Ploiești, dela 1872 până la 1898, a dat: 70 ferari, 33 tâmplari, 12 sculptori în lemn, 14 strungari în lemn, 8 dogari și rotari, 12 tinichigii, adevărat în total 149 meseriași.

Școala comunală de meserii din Buciumi, jud. Iași, dela 1878 până la 1898, a dat: 25 butnari, 20 lemnari și rotari, 9 ferari, adevărat în total 54 meseriași.

Școala comunală de meserii din Roman, dela 1880 până la 1898, a dat: 22 cismari și 27 tâmplari, adevărat în total 49 meseriași.

Starea semenăturilor. Vremea plouă de acum ajută foarte mult la îmbunătățirea semenăturilor și aceasta ar fi și de dorit, căci abia este înințiat în care starea semenăturilor să fie într-o toate îndestulitoare. Seceta îndelungată și mulțimea șoareciilor în multe părți au stricat semenăturilor. Deși ploile răci și schimbă cu ninscare delă începutul primăverii au împuținat șoareci, numai acum e nădejde să se pustiească parte cea mai mare a acestor stricăcioase animale.

Starea semenăturilor în România este că se poate de bună și promițătoare. Deosemenea și din alte state agricole sosesc în privință aceasta știri bune, afară de unele părți ale Statelor Unite și ale Rusiei, unde grâu a cam suferit din cauza fînghețurilor din urmă. Scăderea prețurilor, ce s'a produs pe piețele americane, e resimțită și în România.

Teara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Mureș

de
Silvestru Moldovan.
(Urmare).

Portul Moților.

Portul Moților e simplu și nu are înfășoarea frumoasă, încântătoare, ce o au porturile românești din cele mai multe părți ale Ardealului.

Bărbații poartă iarna căciuli, ear' vara au pălării mici, rotunde, dar' cu căt ne deținăm de creștetul munților pe Arieș în jos, cu atât vedem purtându-se pălării mai mari. Cămeșile le sunt scurte și se poartă băgăte în cioareci; singura lor podoabă sunt

niște figuri de ată albă, la guler și pe piept, dar' numai pe cusături. Odinoară Moții aveau cămeși mai lungi, pe cari le purtau peste cioareci, ca în alte părți la Români. De vre-o 40—50 de ani încoace însă s'a schimbat portul și acum se poartă numai cămeși scurte. Peste cămașă poartă pieptar, împodobit pe piept cu flori; pieptarul să încheie de obicei subsuoară. Peste pieptar Moții să îmbracă cu un vestiment (căbat) din postav vînăt sau suriu; la unii căbaturile nu au mâneci. Vara să poartă un fel de jiletă cu mâneci, numită »mâncăr«, care e făcută din pânză albă. Locuitorii din Ponorel poartă țundre (sumane) scurte, din pânură albă, făcute după obiceiul vechiu cu clin. Vidrenii însă au căbaturi croite pe trup și făcute din pânură sură. Înainte cu 30—40 de ani, după cum spun bîtrâni, se purtau sumane de lână neagră cu clin și împodobite cu o mulțime de șinări albăstre. La brâu să încing cu șerpar, lat de 20—25 cm. și împodobit cu figuri; Moții numesc acest șerpar »curea«. Cioareci sunt de pânură albă, strîmți și tiviți cu postav vînăt. În picioare Moții încalță opinci fără gurguiu, dar' poartă, mai cu seamă tinerii, și cisme. Odinoară cisme nu se purtau de loc, ci numai opinci, dar' atunci se foloseau peste ele, pe fluerul piciorului, turetci îuchieiați.

Femeile poartă pe cap năfrâmi de boltă, cu cari să împrobodească așa, încât li-se văd puțin cosetele la urechi. Mai de mult se purtau îvelitoare albe, legate sub barbă, cari acum nu se mai văd decât rar, la unele femei bîtrâne.

Cămeșa e cu guler, roșu sau negru; mânecile sunt largi și strîns la olaltă din jos de cot; cămașă e deosebită de poale și ajunge până în brâu. Prese cămașă poartă pieptare scurte, cari să îmbumbă dinainte și sunt împodobite cu figuri. Peste pieptar și cămeșă se poartă și cojoace, ear' multe femei poartă țundre de pânură albă cu clin.

Poalele sunt de pânză de casă sau de jolj; dinainte au cătrință din stofe fine, colorate, mai mult un fel de sură, eară dinapoi cătrință de lână. Cătrințele de dindărăpt la Vidra, Neagra și chiar și la Scărișoara și Albac sunt mai mult de coloare neagră, pe când la Câmpeni sunt de mai multe culori. În timpul mai nou însă, mai cu seamă în Câmpeni și jur, multe femei au început a părăsi portul original, purtând rochii de cartoane sau de păr.

Încălțăminte e ca și la bărbați, opinci și cisme negre; peste opinci se poartă, mai cu seamă în vreme de iarnă și cioareci. Odinoară se purtau cisme roșii, ascuțite la vîrf; azi acestea au dispărut.

Portul fetelor e tot așa, ca și al femeilor, cu deosebire, că fetele nu poartă năfrâmi, ci umblă cu capul gol; mai departe fetele poartă cercei, și la grumazi mărgele, pe când femeile nu obișnuiesc a purta de aceste decât foarte rar. Ici-colea să mai observă, ca o remășită din portul vechiu al fetelor, câte o bertă și salbă.

În genere, pe când Moții în cele mai multe manifestări ale vieței lor apar conservativ și păstrători de cele vechi, precum în ocupațiuni, datine și obiceiuri, limbă etc. în port ei au părăsit multe motive vechi, naționale și au permis altele mai noi. Din aceasta amestecătură se nasc uneori lucruri pocite și de ris d. e. când vedem pe vre-o Moță îmbrăcată cu rochie de boltă și în picioare cu opinci! (Va urma).

Învățați crutarea!

Apel către învățătorii români.

Ne apropiem către finea secolului XIX. Vor întreba urmașii nostri, că ce fapte vrednice de urmat am făcut la finea acestui secol!

Că vom arăta lumei, că am fost învățători tinerelor odrasle, nu e ceva lucru mare, că și urmașii nostri vor face tot aceea, dar cred că încă mai mult în ale învățământului decât noi, pentru că lipsa de învățatură din an în an devine mai necesară, poporul mai deștepțat.

Noi suntem învățători poporali. Cuvintele aceste au mare înțeles. Învățători poporali nu însemnează numai învățători în școale, ci și afară de școală, între popor, luminându-l și dându-i povețe folositoare.

Un popor luminat și bine povățuit merge înainte, ține pas cu timpul în care trăim, la din contră dacă-l lăsăm în mâna sorței, rămâne îndărât, degenereză.

Un învățător, care nu varsă lumină și învățatură neamului seu, e inamic aceluia și e mai rău decât un păgân.

Noi am fost instruși pe băncile preprandiale nu numai a învățătinerimea în școală, ci și alte lucruri folositoare pentru popor; dar eșind în viață câte și mai câte cunoștințe ne-am câștigat! Aceste cunoștințe se rămână nestiute de popor? Nu! de o sută de ori nu!

Să ne luminăm poporul, pentru că pentru el străim.

Luminează poporul și-ți vei câștiga încrederea lui.

Români nostri sunt economi; puțini, foarte puțini meseriași și comercianți. Peste tot zis, Români nostri sunt sfugitorii și-și câștigă cele de lipsă.

Una îi strică pe cei mai mulți — necrutarea. Ei câștigă, dar nu știu griji de câștigul lor.

Dacă se vede cu bucate din destul, începă să vinde încă din bună vreme, ca să-și cumpere podoabe, zdrențe jidovești; da apoi câte și mai câte, fără de care ar putea să fie. Să adeverește zicala omului prădător:

„Mălaiu bem, mălaiu măncăm,
Cu mălaiu ne imbrăcăm“.

Când are bucate pe întrecute să face și sumă, îl auzi horind în cărcină:

„Cine mănă plugul bine
Poate bea, că mai rămâne,
Cine mănă plugul rău
Trece p'ingă făgăduu
Zicend, că e vinul rău“.

Fraților învățători! Să dedăm poporul la crutarea! Dacă are bucate în abundanță să-ăi luminăm că nu e bine să le mistuească pe toate nimicurile, ci să le păstreze pentru vremi mai rele, că bine îi va prinde.

Mălaiul să nu-l bea, ci să-l măñance. A dat bunul Dumnezeu beutură foarte bună — apa și de aceea bea. Cu mălaiu nu se imbrace, ci cu haine făcute de econoamele noastre. Mălaiul ce nu-l va bea și cu care nu se va imbrăca, îl va așa în coș la ceea vară și dacă va vedea că se arată rosă, îl poate imblăti și vine pe bană, iar banii îi depună în cassă de păstrare, ca să aibă la ce să intinde în vremuri ca și aceste.

Plugarul sumă din cărcină într'aceste vremi să și el smerit, pentru că deși a mănat plugul bine, abia i-să intors ceva peste sămânță. Acum îl vezi și pe el cu sacul sub suocă după bucate. Dar cu bani de ai lui? Pentru toată lumea. Ai sei i-a beut, horind

asa mândru; dar cu bani din cassă de păstrare, căci el nu și-a pus deoparte, ca să aibă pe înainte vreme.

Iubită colegii! Faceți un bine poporului nostru. Dedați-i la crutarea. Ca să puteți face aceasta, întemeiați pretutindenea „Societăți de cumpătare“! Veneratul cler și inteligența noastră vă vor da băcuroși sprințul lor.

Numele vostru vor fi scrise pe paginile istoriei, ca a unor binefăcători ai poporului românesc.

Dorința mea cea mai ferbinte e, că să faceți!

Babta. La 14 Aprilie st. n. 1898.

Gavril Aluașiu, învățător poporal.

CRONICĂ.

Regina și răsboiul țărănesc. Cetim în ziarele bucureștene: M. S. Regina a binevoită a primi zilele trecute în audiență pe d-na Coralie Gatosky din Iași, care a arătat Suveranei mai multe țesături minunat lucrate de țăranci de pe moșia d-sale. M. S. Regina, foarte îndestulată a dat țărancilor din Drăgănești, județul Iași, un răsboiu de țesut, făcut în școalele de meseri din capitală.

Multe dame române ar putea să învețe jubire pentru lucrările țărancelor dela Regina României.

Dr. Petru Cioran, răposat săptămânilor trecute, după cum afilă, a lăsat mai multe danii în scopuri culturale, și anume: câte o sută (100 fl.) „Fondului bisericesc“, „Fondului Altarului“, „Fondului școalei“ și „Fondului meseriașilor“ din Rășinari.

Școala temniței. Afilă cu placere, că învățătorul român George Chiș Micu, în temniță în Cluj, pentru că ar fi zis la o petrecere: „Trăiescă și cei de după ușile temnițelor!“, făcându-și osândă de două luni în temniță ordinară — a fost eliberat de curând.

Din acel prilej d. Micu a trimis „Tribunei“ o frumoasă scrisoare, în care zice între altele:

„Temnița nu m'a înfricat nici nu m'a slabit în simțeminte, din contră, m'a opălit. Omul numai în luptă și suferințe știe prețul vieții trecă oare“.

Eată școala temnițelor ungurești!

Dar școalei. Ni-se scrie, că dl Vasile Ignat, avocat și mare proprietar în Beiuș, a dăruit pentru școala comunei sale natale, Delani, un clopot în preț de 63 fl. Parochul Andrei Papfalvai și învățătorul Petru László îl exprimă pentru acest dar mulțumită în numele comunei întregi.

Un preot care își uită de sine. Lueruri triste ni-se comunică din comuna F. Tont (Bihor) despre preotul de acolo Gavril Besan. Anume ni-se scrie, că numitul preot nu numai că nu-și împlineste afacerile preotești cu vrednicie și după-cum se cuvine, ci și în lucrurile naționale să poartă foarte nevrednic, iar pe învățătorul de acolo îl prigojește pentru că cutesăză să-și arete simțeminte naționale pe față. La 11 Aprilie, de pe amvon a făcut poporul atent, că să s'erbeze acea zi, și însuși a fost la banchetul ce l-au dat Ungurii, și a banchetuit până în zori, iar pe învățător îl-a silit să nu țină școala cu pruncii, ca astfel să i-se dea mai mare cinste zilei de 11 Aprilie.

Nu ne vine să crede, că un preot întrătă să-și uite de sine și să mărește să chemare, căci dacă în adevăr să dejeosă la atâtă, nu e vrednic decât de disprețul națiunii.

Monument lui Tudor Vladimirescu. Lui Tudor Vladimirescu, viteazul Român, care în 1821 a prins arma și a răsculat Tără-Românească contra lipitorilor greci, i-se va ridica în curând un monument, în Tîrgu-Jiu. Ministerul român de finanțe a trimis 30.000 lei primăriei din Tîrgu-Jiu, ca să cumpere dela sculptorul Bălăcescu statuia lui Tudor Vladimirescu.

Nenorocirea grozavă în Roșia. În noaptea de 9 spre 10 Aprilie, o nenorocire grozavă i-a ajuns pe nefericii locuitori din Roșia. Anume pentru mărirea steampurilor, cari zdrobesc petrile de aur ce se scoad din băile de acolo, au făcut un lac săpat numit „lacul dela Tarină“. Lacul era așezat pe coasta unui munte, cuprinzând un teritor de un juger cuadrat și mai bine. În el se conducea apa din isvoare și pâraie, apoi pe un cepuri se lăsa apa în un canal mare, de alungul căruia erau așezate steampurile. Încă în anul trecut, în zidul și întăritura din jurul cepului, s-au observat mici crepături, dar crepăturile au fost astupate. Se vede că repararea aceasta nu a fost trainică, că în noaptea de 9 spre 10 l. c. apa cu un vuș asurzitor a spart zidul și întăriturile de lângă cep, și în valuri mari și furioase a început să năvăli pe canal în jos, ducând cu sine toate steampurile și grămezile de petri de aur de pe lângă steampuri. Toți locuitorii spărați au ieșit la față locului. Era un tablou sășietor de înimă cum nefericii locuitori și frângau mâinile și plângau, văzând cum apa le duce steampurile și petrile de aur strâns în decurs de luni întregi cu mare trudă, și cum rămân acum în cea mai mare lipsă. La 10 ore a început potopul de apă a se scurge din loc, și numai la 2 ore după miezul nopței a încestat, când lacul s-a golit cu totul. Cele 40 de steampuri, care erau așezate acolo, toate au fost duse de apă. Numai petri de aur au fost duse de apă în preț de 40—50 de mii, și dacă mai socotim și prețul steampurilor ruinate, precum și spesele cu restaurarea din nou a lacului, pagubele sunt uriașe. Lipsa sârmanilor locuitori e grozavă. Sunt aduși la sapă de lemn, ne mai fiind în stare să facă din nou steampurile, mare parte din ei fiind oameni săraci, cărora acestea le erau unicul isvor de câștig, din cari se susțineau.

Despre nenorocirea din Roșia să mai scriu următoarele: Cât de mare mulțime de apă s-a putut scurge din lacul „Tarină“, care rupește și gatul, a pricinuit catastrofă de la Roșia, ne putem face închipsuire, că apa care nu s-a săbat în pământ să a scurs pe valea Abrudului în Arieș. Arieșul în urma acesteia să umflă și asemenea a ieșit în mai multe locuri din albie. Miseria bieților băieți din Roșia e grozavă. Prin jurul Roșiei se fac colecte pentru ajutorarea lor. Nu mai pot munci nimic și probabil nici că vor mai munci până în anul viitor.

Scoli noi în România. Ministrul instrucției publice din România a hotărât ridicarea mai multor școli. Așa și hotărât să ridice șepte școli rurale în județul Tulcea. În consiliul județean din Tulcea încă a hotărât să oblige 12 comune bogate să facă din fondurile lor căte o școală după modelul școlilor statului.

Demonstrații în contra limbei maghiare. În ziua de 11 Aprilie s'a ținut slujbă d-zească în „cinstea zilei”, în biserică evangelică din Nagy-Röcze, ai cărei credincioși sunt Slovaci. La serviciu era să se țină și o vorbire ungurească în spirit patriotic. Biserica s'a umplut ce e drept de creștini slovaci și slujba s'a inceput în limba slovacă. După slujbă preotul s'a urcat pe catedră și a voit să vorbească ungurește. Credincioșii slovaci la aceasta au părăsit cu toții biserică, răzând batjocoritor. Foile ungurești sunt supărate foc pe bravii Slovaci și provoacă judecătoria să poruească cercetare și să-i arunce în închisoare pe făcătorii „scandalului”.

Din Creta spre casă. În 12 a I. c. au plecat spre casă corporile armatei austro-ungare, cari au fost trimise în Creta. Plecarea lor de pe insulă s'a făcut cu mari sărbări și între aclamațiunile poporațiunii.

Várkonyi a fost prins. Faimosul agitator socialist Stefan Várkonyi, fost redactor al foii socialiste „Földmivelő”, fiind tras în judecată a fugit din Pesta, dar a fost prins și arestat în Tö ök-Szt.-Mikós. El a fost adus la Budapesta înaintea curței cu jurati, unde i-se va peracta procesul intentat pentru agitații socialiste.

Intrunire agricolă. (Invitare).

Amăsurat invitării fruntașilor români din comuna Altina (lângă Noerich) am luat hotărîrea de a ține în această comună Joi, la 5 Maiu n. c. (Sf. George) o *intrunire agricolă*, la care se va discuta asupra culturii vitelor și a pămăntului peste tot, cum și asupra însemnatăței „Tovășilor agricole” și a „Insuțirilor de credit sătești sistem Raiffisen”.

Ne luăm voe a invita la această intrunire pe toți membrii și sprințitorii Reuniunii noastre. Începutul după serviciul divin.

Sibiu, 21 Aprilie n. 1898.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului».

D. Comșa, V. Tordășianu,
pres. secretar.

RÎS.

Tiganul și lupul.

Un Tigan înopăse seara pe un drum, depărtișor de sat. De nimică în lumea astă nu-i era trică, ca de lup: »De-i un hoț, el se mai iartă; de-i satana, își faci cruce și se duce; ear de-i lup, te-ai dus pe copcă!... Haulica, ce mai gură!... Fugi la dracu lup-chitura!...« Cam așa gândia Tiganul și fugia, de-i scăpărau călcăiele. În urma lui i se părea că vede o noaie întreagă de lupi, gata să-l ajunga.

Cum fugia el așa, numai să împedecă de o cioată și cade cu față la pămînt: »Nnna!... Sic, pămînte, că te-ai sfîrșit!... poftim, Tigane, și mânâncă lup de-a gata acum!« zise el plin de groază și rămase mort pe loc!

G. P. S.

POSTA REDACȚIEI.

P. Dr. econ. Iancăh. Scrie la librăria C. Müller în București; întrebă de preț și vei primi răspuns.

Abonent în Rediu. Cere informații dela: Direcția școală de agricultură din Herestrau (București).

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia” societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului [624] 6-42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț,

dacă p. t. publicul face o incercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefacțoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei-ce se interesează de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afara o colecție de mustre de săpunuri dela Orlat.

Benzinul este liber de dare în aplicarea industrială și la economia de câmp!

Langen & Wolf,

fabrică de motori cu gaz

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53,

recomandă renumitele în toată lumea

motore originale „Otto”

pentru gaz și benzin. Excelent de potrivite pentru ori-ce industrie. Cea mai mică consumație de gaz și material combustibil față cu alte construcții.

Locomobile cu benzin „Otto”

recunoscută ca cea mai bună și mai ieftină putere motorică pentru ori-și-ce economie.

Nici mașinist, nici schintei, nici pericol de foc, totdeauna gata de pornit!

Desemnuri, prospete și proiecte de spese gratis!

Reprezentanți pentru Ardeal:

[900] 2-12

Theil & Freyler în Sibiu.

„ARIESANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII,

înființată de 11 ani

în Turda (Torda), comitatul Turda-Aries (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvind în casul acesta institutul și darea erarială după depunerii. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă să dău 6%, dar darea erarială are să o solvească deponentul.

Depunerii până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sunt de a se însinua spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permitând starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abzicere. Depunerii și ridicări se pot face și prin postă și se resoalvă cu reințarcerea ei.

2. Acoardă credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavente.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acoardă credite fixe pe lângă intabulare pe realități și case.

5. Si cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 1-60

în numele direcției:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaros, vicepreședinte.

Călindarul săptămânei.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
Dum.	12 C. Vas., E. Pariei	24 George	5 2 6 57
Luni	13 Muc. Artemon	25 Marcus	4 58 7 58
Martă	14 Păr. Martin	26 Clet	4 57 7 3
Merc.	15 I. Ap. Aristarch	27 Peregrin	4 55 7 5
Joi	16 S. Mă Agapia	28 Vitalis	4 53 7 7
Vineri	17 Cuv. Simion	29 Petor M.	4 51 7 9
Sâmbătă	18 Cuv. Ioan	30 Catari	4 50 7 10

La concurență!

Cea dintâi magazie de mașini de cusut
a lui

Aureliu Simonetti
în Seliște.

Cele mai bune fabricate, prețurile căt se poate mai moderate, să primește ori ce fel de reparaturi, serviciu prompt.

Cu stimă

[1025] 1—5

Aureliu Simonetti.

Mașini se dău și în rate.

Comandele se efectuează iute.

Lucru durabil, solid și elegant.

Sibiu, strada Măcelarilor nr. 37.

Subserisul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că în lucrătoarea mea de păpușă efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; oferesc totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă și prompt executată.

Atrag atenția on. public, că m'am hotărât — de aci încolo — a cerceta toate târgurile de țeară din Ardeal, servind cu lucru bun și durabil executat în lucrătoarea-mi proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă sprințului binevoitor sum
Sibiu, în Aprilie 1898

cu distinsă stima

Constantin Dragoș,
măiestru pantofar.

Marfă gata și materialul cel mai bun.

PUBLICAȚIUNE.

Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că după ce în minister r. ung. de finanțe prin organele sale de controlă a îndeplinit revizuirea losurilor de clasa I. a loteriei de cl. II. reg. ung. privilegiate, losurile s-au predat colecturilor principale pentru vânzarea mai departe.

Planul de sortare aprobat de înaltul minister reg. de finanțe prin aceasta se publică.

100.000 losuri, 50.000 câștiguri.

Planul loteriei de clasa II. reg. ung. priv.

CLASA I.		CLASA II.		CLASA III.		CLASA VI.	
Depunere 12 cor.		Depunere 20 cor.		Depunere 32 cor.		Depunere 24 cor.	
Tragerea în 11 și 12 Maiu 1898.		Tragerea în 7 și 8 Iunie 1898.		Tragerea în 6 și 7 Iulie 1898.		Tragerea din 14 Septembrie până 13 Octombrie 1898.	
Câștiguri	Coroane	Câștiguri	Coroane	Câștiguri	Coroane	Câștiguri	Coroane
1 à 60000		1 à 70000		1 à 80000		1 Premiu 600000	600000
1 à 20000		1 à 25000		1 à 30000		1 Câștig 400000	400000
1 à 10000		1 à 10000		1 à 20000		1 à 200000	200000
1 à 5000		1 à 5000		1 à 15000		1 à 100000	100000
3 à 2000	6000	3 à 3000	9000	3 à 10000	30000	1 à 60000	60000
5 à 1000	5000	5 à 2000	10000	5 à 5000	25000	1 à 40000	40000
8 à 500	4000	8 à 1000	8000	8 à 2000	16000	2 à 30000	60000
30 à 300	9000	20 à 500	10000	10 à 1000	10000	3 à 20000	60000
50 à 100	5000	60 à 300	18000	70 à 500	35000	20 à 10000	200000
2900 à 40	116000	3900 à 80	312000	4900 à 130	637000	50 à 5000	250000
3000 câșt.	cor. 240000	4000 câșt.	cor. 478000	5000 câșt.	cor. 898000	400 à 2000	800000
						400 à 1000	1000000
CLASA IV.		CLASA V.		CLASA VI.		(Un milion)	
Depunere 40 cor.		Depunere 32 cor.		Cel din urmă câștigător din acestea		Premiu 600000	600000
Tragerea în 3 și 4 August 1898.		Tragerea în 24 și 25 August 1898.		480 de câștiguri câștigă premiu		Câștig 400000	400000
Câștiguri	Coroane	Câștiguri	Coroane	1 à 200000		1 à 200000	200000
1 à 90000		1 à 100000		1 à 100000		1 à 100000	100000
1 à 30000		1 à 30000		1 à 60000		1 à 60000	60000
1 à 20000		1 à 20000		1 à 40000		1 à 40000	40000
1 à 15000		1 à 15000		2 à 30000		2 à 30000	60000
3 à 10000	30000	3 à 10000	30000	3 à 20000		3 à 20000	60000
5 à 5000	25000	5 à 5000	25000	5 à 10000		5 à 10000	200000
8 à 2000	16000	8 à 2000	16000	8 à 2000		50 à 5000	250000
10 à 1000	10000	10 à 1000	10000	10 à 1000		400 à 2000	800000
70 à 500	35000	70 à 500	35000	70 à 500		720 à 1000	720000
3900 à 170	663000	3900 à 200	780000	3900 à 200		1000 à 500	500000
4000 câșt.	cor. 934000	4000 câșt.	cor. 1061000	27800 à 200		27800 à 200	5560000
				30000 câștig și premiu		30000 câștig și premiu	cor. 9550000

Pentru tragerea cl. I. care se va întâmpla publice în 11 și 12 Maiu anul curent în prezența autorităței de controlă reg. ung. și a unui notar regesc în salele redutei, se pot cumpăra losuri la toate colecturile loteriei de clasă reg. ung. priv.

Budapesta, 15 Aprilie 1898.

Directiunea lot. de clasă reg. ung. priv.

Lónyay

Hazay.

Două cărți folositoare

pentru țaranul român

au apărut tocmai și se afă de vînzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Popăcăil 15:

INDREPTAR PRACTIC
în
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți intemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal căte 5 cr. mai mult.

A apărut la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Mijloc dietetic, cosmetic, vechiu probat, (frecare) pentru întărirea și înviorarea nervilor și muschilor corpului omenesc.

Fluidul Kwizda

marca șerpe (fluid pentru turiști).

Folosit cu succes de turiști, bicicliști și călăreți pentru întărirea și restaurare după tururi mai mari.

Prețul $\frac{1}{2}$ butelie 1 fl., $\frac{1}{2}$ butelie 60 cr.

G. Se poate procura dela toate farmacile.

Deposit principal: Kreisapotecă, Korneuburg, Iangă Viena.

Adeseori premiat.

Pivnița Mönchhof

cu renume din anul 1884 cu ocazia marilor sărbări poporale în amintirea migrației Sașilor înainte de șepte sute de ani

ofera

bune vinuri de masă ardelenesti și de Magyarad:

Vin bun de masă ardelenesc	40 cr.
" " " " Rhein-Riesling din pivnițele baronului Szentkereszty	46 "
Pinot gris	70 "
Mädchentraube, dela Blajel din 1889	70 "
Bika-vér ales, roșu	80 "
Oporto din pivnița baronului Szentkereszty	80 "
Transport din străinătate	60 "
Transport din Ardeal	1 fl. 20 "
Malaga spaniol veritabil, foarte fin	80 "
	2 fl. "

Mai departe toate soiurile vin de sticle din țeară și străinătate.

Afară de casă costă cel de 40 numai 36 cr.

Vînzătorii în oraș și mai ales la țeară

capătă cu preț moderat.

[886] 6-6

Bun otet de vin pro litru 30 cr.

Ludwig Fronius, negustor de vinuri, Sibiu.

Adeseori premiat.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie să face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoească a fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, facute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresor — e pantate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Popăcăi-mare Nr. 8.